U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Miluše Doškové v právní věci žalobce **P. Č.**, proti žalované **České advokátní komoře,** se sídlem Praha 1, Národní 16, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 25. 1. 2012, č. j. 3 A 59/2010 – 47,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhal zrušení usnesení Městského soudu v Praze ze dne 25. 1. 2012, č. j. 3 A 59/2010 – 47, kterým byla odmítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalované ze dne 18. 2. 2010, č. j. 269/10.

Stěžovatel, v reakci na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 3. 2012, č. j. 2 As 50/2012 – 14, kterým byl vyzván ke splnění poplatkové povinnosti ve výši 5000 Kč [§ 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů; položka č. 19 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou uvedeného zákona], podáním ze dne 5. 3. 2012 požádal o osvobození od soudního poplatku a ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 23. 5. 2012, č. j. 2 As 50/2012 – 24, tento návrh zamítl; toto usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 30. 5. 2012. Stěžovatel byl zároveň vyzván, aby ve lhůtě 10 dnů od doručení tohoto usnesení buďto předložil plnou moc udělenou jím advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, nebo ve stejné lhůtě prokázal, že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie (§ 105 odst. 2 soudního řádu správního, dále jen „s. ř. s.“) a současně, aby v stejné lhůtě uhradil soudní

poplatek za kasační stížnost, s tím, že jde o obligatorní podmínky řízení; stěžovatel byl poučen také o procesních důsledcích nesplnění ve výzvě uvedených povinností. Na tuto výzvu stěžovatel požadovaným způsobem nezareagoval.

Podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., soud kasační stížnost odmítne, nejsou-li splněny podmínky řízení (mj. zastoupení advokátem) a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat. Vzhledem k tomu, že stěžovatel ve lhůtě stanovené mu k tomu soudem neodstranil vadu řízení spočívající v absenci obligatorního právního zastoupení (§ 105 odst. 2 s. ř. s.), ačkoliv byl o důsledcích neodstranění této vady řádně poučen, Nejvyššímu správnímu soudu nezbylo, než kasační stížnost odmítnout.

Zdejší soud dodává, že stěžovatel ve stanovené lhůtě ani později neuhradil ani soudní poplatek za kasační stížnost, nicméně kasační stížnost se odmítá v důsledku absence jiné procesní podmínky, proto nezaplacení soudního poplatku není v této věci otázkou zásadního významu.

Pro úplnost je třeba uvést, že dne 5. 6. 2012 obdržel Nejvyšší správní soud podání stěžovatele, kterým žádal o *„prodloužení lhůty ve výroku IV. rozhodnutí“* z 23. 5. 2012 o čtyři měsíce a o povolení splátek soudního poplatku. Posuzováno dle obsahu, lze první část tohoto podání chápat jako žádost o prodloužení lhůty k zajištění (a doložení) právního zastoupení stěžovatele, v intencích usnesení zdejšího soudu ze dne 23. 5. 2012, č. j. 2 As 50/2012 – 24 a v části druhé jako žádost o posečkání s úhradou soudního poplatku a její rozložení na splátky. Vzhledem k tomu, že tato žádost neobsahovala relevantní odůvodnění stran prodloužení lhůty k doložení právního zastoupení, Nejvyšší správní soud se jí věcně nezabýval. Nezabýval se ani žádostí o rozložení úhrady soudního poplatku na splátky, neboť, jak již bylo uvedeno, kasační stížnost se odmítá z jiného důvodu a samostatné rozhodování o soudním poplatku by tak postrádalo smysl. Závěrem zdejší soud konstatuje, že v kontextu stereotypního procesního počínání stěžovatele v tomto, i v řadě mnoha dalších soudních řízení, která vede, lze mít důvodně za to, že tento jeho postup lze považovat nikoliv za vážně míněnou žádost, nýbrž pouze za jednu z mnoha stěžovatelem vyvolávaných procesních obstrukcí.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., dle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byl-li návrh (zde kasační stížnost) odmítnut.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. července 2012

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu